

РЕШЕНИЕ

№ 3821

гр. София, 13.07.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 26.06.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Милена Славейкова

**ЧЛЕНОВЕ: Даниела Гунева
Георги Тафров**

при участието на секретаря Грета Грозданова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **2970** по описа за **2020** година докладвано от съдия Милена Славейкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208-228 от АПК във връзка с чл. 63 от ЗААН.

Образувано е по касационна жалба на ЗД [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място] , [улица], срещу Решение от 22.01.2020 г. на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение (НО), 115-и състав, по нахд № 8074/2019., с което е потвърдено Наказателно постановление (НП) № Р-10-397 от 08.04.2019 г., издадено от заместник-председател на Комисията за финансов надзор, с което на основание чл. 641, ал. 3, във вр. с ал.1 от КЗ на жалбоподателя [фирма] е наложена имуществена санкция в размер на 20 000 лв.

В касационната жалба са развити съображения за незаконосъобразност на първоинстанционния съдебен акт поради неправилно тълкуване на материалния закон и поради допуснати съществени процесуални нарушения. Касаторът поддържа, че въззивният съд неправилно не е съобразил възраженията му срещу НП, което е довело до неправилен извод за неговата законосъобразност. Поддържа, че неправилно е определена датата на извършване на нарушението, нарушен е давностният срок по смисъла на чл. 34 от ЗААН, както и че наложеното наказание не съответства на целите на административното наказание, посочени в чл. 12 от ЗААН. Оспорва твърдяното нарушение да е извършено в условията на повторност. Претендира съдът да постанови решение, с което да отмени обжалваното решение на СРС и по същество на

спора да измени НП като преквалифицира наложената санкция по чл.644, ал.2 от КЗ и на нейно място наложи минималната законова санкция по чл. 644, ал. 1, т.1 от КЗ.

Ответникът Комисия по финансов надзор (КФН) оспорва касационната жалба, чрез юрк. С.. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на СГП намира касационната жалба за неоснователна.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД –С.-град , като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 АПК , приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал.1 от АПК вр. с чл. 63, ал. 1 от ЗАНН и от надлежна страна, поради което е процесуално допустима. Разгледана по същество е неоснователна.

Със съдебно решение от 22.01.2020 г. по нахд № 8074/2019 г., СРС, НО, 115-и състав, е потвърдил НП № Р-10-397 от 08.04.2019 г., издадено от В. Н. С., в качеството му на член на КФН, изпълняващ правомощията на заместник-председател на КФН, ръководещ управление „Застрахователен надзор“, с което на касатора на основание чл. 641, ал.3, вр. с ал.1 от КЗ е наложена имуществена санкция в размер на 20 000 лв.

За да постанови решението си, първоинстанционният съд е събрал като доказателства по делото показанията на актосъставителя С. С. Чауш, както и писмени доказателства, представени с наказателното постановление, приобщени по реда на чл.283 НПК. Въз основа на тях е обосновал правен извод, че АУАН и НП са съставени и издадени от компетентни длъжности лица, съдържат всички необходими реквизити според чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН, без при съставянето им да са допуснати съществени процесуални нарушения и нарушение на сроковете по чл. 34 от ЗАНН.

От материална страна съдът е приел за доказано извършеното нарушение по чл. 641, ал. 3 вр. с ал.1 от КЗ, предвид предоставена на 27.09.2018 г. от застрахователното дружество, чрез двамата законни представители, невярна информация пред КФН.

Пред настоящата касационна инстанция не са представени нови писмени доказателства. Съобразно чл. 218 АПК касационната инстанция дължи произнасяне само относно наведените в жалбата касационни оплаквания, като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствие на решението с материалния закон.

Съдът намира, че обжалваното решение на СРС, НО, 115-и състав е валидно, допустимо и правилно.

На основание чл.220 АПК съдът възприема правилно установената от СРС фактическа обстановка: На 27.09.2018 г. ЗД [фирма] предоставило на КФН декларация, подписана от двамата представляващи - С. П. и К. К., с невярна информация, а именно, че към датата на подаване на декларацията - 27.09.2018 г. А.К.БУЛ ГМБХ, А., чрез А. К., е акционер в ЗД [фирма].

Видно от информацията, предоставена от Централен депозитар с писма № 09-6-13 от 10.10.2018 г. и от 19.10.2018 г. А.К.БУЛ.ГМБХ, А., не е акционер в ЗД [фирма], а със същия брой акции е включено физическото лице К. В. М., което е придобило акции от емисията на ЗД [фирма] на 10.05.2018 г.

При така установените данни, изводите на въззивния съд за допуснато нарушение на чл.641, ал.3, вр. ал.1 от КЗ са правилни и обосновани. Разпоредбата на чл.641, ал.1 КЗ съдържа едновременно диспозиция и санкция, тъй като урежда административно наказание за лице, което представи или допусне да бъде представена невярна информация във връзка с осъществяването на застрахователния надзор. В случая

безспорно е установено предоставяне на невярна информация. В подадена от дружеството декларация по ЗОВСРБ, приложение към констативен протокол № Р-04-221/27.09.2018 г., е декларирана невярна информация – обстоятелство, потвърдено от изискана от [фирма] информация. Към датата на декларацията от 27.09.2018 г. А.К.БУЛ.ГМБХ, А., неправилно е посочен като акционер в ЗД [фирма]. С това е осъществен съставът на нарушението по чл.641, ал.1 КЗ.

Правилно е наложена минималната имуществена санкция по чл.641, ал.3 КЗ, съгласно която за нарушение по ал.1 на застрахователя се налага имуществена санкция в размер на от 20 000 до 100 000 лв.

Касационната инстанция споделя изводите на районния съд за липса на основание за приложението на чл.28 ЗАНН. Предоставянето на невярна информация на надзорния орган винаги води до неговото възпрепятстване да осъществи ефективно и в пълнота своите правомощия по закон и да извърши всеобхватна, всестранна и обективна проверка.

Като е стигнал до идентични правни изводи районният съд е постановил обжалвания акт при правилно приложение на закона, без да са допуснати визираните в касационната жалба касационни основания по чл.348 ал.1, т.1, вр. с ал. 2 НПК.

При този изход на спора и на основание чл.63, ал.3, вр. ал.5 ЗАНН, вр. чл.27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, на ответника следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 лв.

Водим от горното, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД-С.-град, XVIII- ти Касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА съдебно решение № 20715 от 22.01.2020г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 115-ти състав по нахд № 8074/19 г.

ОСЪЖДА ЗД [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място] , [улица], да заплати на Комисия за финансов надзор на основание чл.63, ал.3, вр. ал.5 ЗАНН, вр. чл.27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 лв.

Решението е окончателно и на основание чл. 223 ГПК не подлежи на обжалване или протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ :

ЧЛЕНОВЕ:1.

2.